

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۳/۳۰

ډاکټر عبدالقيوم مومند

د وخت ملالی

د پښتنو تاریخ د حماسو او کارنامو څخه ډک دی چې لویه برخه یې نارینه جوړوي. د ښځینه برخه که د شمیرې په لحاظ کمه ده، مگر د مانا په لحاظ یې ارزښت د نارینه څخه ډیر دی. په داسې یوه ټولنه کې چې د ښځې ژوند د کور او ماشومانو پورې محدود او تړلی وي، په هغې ټولنه کې چې کله ښځه د غیرت، پښتو او میراني میدان ته راوځي نو نه یواځې دا چې په ټولنه کې روغ بدلون رامنځته کوي، بلکې د ټولني د ستر ویاړ سبب هم ګرځي. مور په خپله ټولنه کې د ملالی د غیرت، همت او مراني کیسې د تاریخ په کتابونو کې لوستې دي. په خپلو ټولنو، مجلسونو او لیکنو کې یې تر نن ورځې پورې په ویاړ یادونه کوي. دا ویاړ یواځې زموږ او یا زموږ د پلرونو او نیکونو نه دی بلکې زموږ په راتلونکو نسلونو کې به هم دا ویاړ ژوندي وي.

زموږ نیکونه نیکمرغه وو چې په خپل وخت کې ملالی درلودله، خو مور هم نیکمرغه یو او ویاړ کوو چې زموږ په ژوند کې بله ملالی راپیدا شوه. داسې یوه ملالی چې د خپلو ورونو سره اوږه په اوږه په هر میدان کې شپه او ورځ ولاړه ده. داسې یوه ملالی چې نه د پیغورونو نه ویريږي، نه د خبرو نه ویريږي، او نه د بند نه ویريږي. دا ملالی په خپله ژبه وايي چې «نه د دوی د ملنډو نه تښتو، نه د دوی د ډرکو نه تښتو، نه د دوی د سپکو نه تښتو او نه د دوی د پروپاګندي نه تښتو.» دا ملالی وايي چې مرګ انسان ته یوځل راځي او چې د انسان د مرګ وخت راغی نو په هرځای کې چې وي نو مرګ به وررسیږي. د یوې عقیدتمندې مسلماني په توګه وايي چې «مرګ او ژوند د خدای په لاس کې دی، نه د پاکستانی ریاست په لاس کې دی او نه د ای ایس ای په لاس کې دی.» دا ملالی د خپلې خاورې او خپلو خلکو د حق، سوکالی او پرمختګ لپاره په زړه کې کومه ویره او ډار نه لري او وايي چې: «زه خو د ویرې په ورځ نه یمه پیدا.» دا د وخت ملالی زموږ لور او زموږ خور ثنا اعجاز ده.

ثنا خپل د آرام او سوکالی ژوند پرېښی او د پښتون قوم او افغان ملت لپاره د خپلو ورونو سره یوځای په کلو، سیمو او ولسونو ګرځي، د هغوی د حال نه ځان خبروي، په درد او غم کې یې ګډون کوي او د ژړیدلو سترګو اوسنګې پاکوي. ثنا وايي چې: «مور غمونه او دردونه لیدلي دي. مونږ د پښتنو ښځو ژرګانې لیدلي دي. زما د زړه نه د هغو ښځو د ژرګانو او درد نه وځي.»

ثنا په پښتون قوم کې د ویښتیا او زیرکتیا غوټی راسپړي. ثنا پښتنو ته احساس ورکوي چې خپل ځان وپېژني او خپل تاریخ وپېژني. نور په پردیو خلکو پسې په پټو سترګو تلل په کار نه دي. ثنا د پښتون قوم راویښیدل غواړي او وايي چې: «مونږ باید د خپل تاریخ نه ځان خبر کړو. مونږ داسې قوم نه یو، څنګه چې دوی زموږ نه جوړ کړ. د ګډو په شان مو شري او مونږ هم په پټو سترګو روان یو، په تیاري کې روان یو. رڼا به ځانته خپله جوړوي وروڼو او خویندو، دوی یې تاسې ته نه درکوي.»

ثنا په پښتنې میرمنو غږ کوي چې د کور او ماشوم د روزنې او پالنې ترڅنګ، د ټولني پالنې او روزنې ته هم پاملرنه وکړي. دا یو تاریخي واقعیت دی، هغه پښتانه چې نن سړي سترګې ګرځي، د تاریخ په دوران کې یې مغل، انګریز او روس ته ماتې ورکړې او نن امریکا او پنجاب ته هم ماتې ورکوي، هغوی د یوې حیاناګې او غیرتمني پښتنې مور په غیبه کې لوی شوي او روزل شوي دي. د پښتون په دې ټولو ویاړنو کې د پښتنې مور لویه برخه ده. په اوسني تحریک کې د خپل حق د لاسته راوړلو او پښتون د راویښولو لپاره ضروري ده چې ښځه د نارینه سم ګډون وکړي او د نارینه سره په دې مبارزه کې یوځای کېښي. ثنا وايي: «د پښتون قام د ترقي لپاره د ښځې ناسته ضروري ده.»

یو انسان په خپله پېژندنه (هویت) باندې پېژندل کېږي. کله چې یو انسان پېژندنه ونلري، هغه ارزښت هم نه لري. پېژندنه ټولني ته ژوند او بقا وربخښي، مگر کله چې یوه ټولنه خپله پېژندنه له لاسه ورکړي نو کیدای شي چې په فزیکي لحاظ به ژوند پاتې وي، مگر په معنوي او واقعي لحاظ له مینځه ځي. هر هغه قوم او ملت چې خپله پېژندنه ونلري، د وخت په تیریدو سره هغه قوم او ملت له مینځه ځي. د ملت ارزښتونه او د ملت ځانګړتیاوې د یو انسان د پېژندنې اصلي بنیادونه دي. یوه ټولنه هغه وخت پرمخ تللای شي چې خپل ځان وپېژني، خپله خاوره وپېژني، خپل کلتور او ارزښتونه وپېژني او د خپل تاریخ نه ځان خبر کړي. ثنا په دې برخه کې د خپلو پښتنو نه کیله منده ده. ثنا

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له را لیرلو مخکې په خیر و لولئ

پښتانه او په ځانگړي توگه ځوانان تاريخي پوهي ته رابلي او وايي چې: « زموږ ځوانان زموږ د مشرانو نه خبر نه دي، زموږ د اتلانو نه خبر نه دي، زموږ د تاريخ نه خبر نه دي. کله چې ورته دا خبرې کوو نو هرڅه ورته نوي ښکاري او يا ورته پروپاگندي ښکاري.»

ولسونه، ملتونه او هيوادونه هغه وخت پرمختللي شي چې په هغوی کې يووالی او اتفاق وي. يووالی او اتفاق هغه وخت رامینځته کيږي چې ولسونه په هرځای او هرو حالاتو کې خپل ځان او خپل حيثيت په خلکو وپيژني، خپله خاوره او خپل هويت وپيژني. ثنا وايي چې: «مونږ ته په سوشل ميډيا باندې وايي چې افغانستان ته ولاړ شئ. دا خو زموږ تاريخي خاوره ده او افغانستان هم زموږ خاوره ده. چيرته چې مونږه ناست يو دا په پاکستان کې بيا شامل شوی دی، اول زموږه خاوره ده. مونږ په خپل افغانيت قطعاً نه شرميږو. ټول پښتون په حيثيت قام افغانان دي. مونږ د چا نه ويريږو نه که مونږ ته افغانان ووايي. خپل د حق غوښتنې څخه نه شاته کيږو.»

موږ په کتابونو کې لوستي دي چې پښتنو کوم کوم ځايونه ونيول او کومو کومو پرغلگرو ته يې ماتې ورکړې، مگر دا مو نه دي لوستي چې دې فتحو او برياليتوبونو د پښتون په ژوند کې کوم بدلون مثبت راوست. جنگ پښتون گټلی، فتحی پښتون کړي، مگر گټه يې نورو ته رسيدلی ده. مري پښتنو ورکړي، مگر قدرت او منصبونه نورو ته رسيدلي دي. پښتون تل د خپل زيار، زحمت او قربانۍ له کتې څخه بې گټې پاتې شوی دی. په دې کې د بل چا گناه نه ده. گناه خپله د پښتون ده ځکه چې د خپل حق غوښتنه او هڅه يې نه ده کړې. هرڅوک چې خپل حق ونه غواړي په ژوند کې يې پرمختگ او سوکالي نه راځي، او تل به پرې ظلم او تيري کيږي. ثنا وايي: په دې کې زموږه خپل قصور دی. څومره چې په مونږ ظلم کيږي، مونږه يې زغم او برداشت کوو. نه ورته ودریږو او نه ورته وايو چې دا ظلم او جبر دی. دا څه چې ته کوي، دا غلط دي. ثنا په پښتنو غږ کوی چې د ظلم او ناروا په مقابل کې ودریږي او وايي چې: «مونږ به د دې ظالم رياست په مقابل کې ودریږو، په ښکاره به ودریږو او ويره به نه کوو. ترڅو چې مونږ د پاکستان رياست ته د هغوی په ژبه ځواب ورنکړو او دې رياست ته خپل نارينه، ښځې او ماشومان په کلکه ونه دروو، مونږ دا خپل ملي غورځنگ پرمخ نشو بوتللی.»

هغه ملالی خو مې ليدلي نه وه خو کارنامې يې ما لوستلي دي. ځان بختور گڼم چې د وخت ملالی هم گورم او هم يې خبرې اورم او دا مې ژمنه ده چې کارنامې به يې زه د راتلونکې نسل دپاره ليکم. لوی څښتن عالم او لارښود دی

پای